

куренъ; вий сте човѣкъ който знайте правилата на честъта; и ви искамъ удовлетворение за срамътъ що ми са направи.

Г-нъ Сотенвилъ.

Имашъ право, това са изискова и отъ постъпките му. Хайде, зете, дай удовлетворение на Г-нъ Клитандра.

Г. Данденъ.

Какъ! удовлетворение?

Г-нъ Сотенвилъ.

Да, това трѣба да направишъ споредъ закона, защото съ грѣшка го укори.

Г. Данденъ.

Тя е една работа, съ която никакъ са не сѫгласявамъ, да сѫмъ то съ грешка укори; знамъ добре онова което мисля.

Г-нъ Сотенвилъ.

Това не мя е грижа. Някое сѫмнение ако да ти е остало, както видя, той са отрича; трѣба да удовлетворишъ хората; и требва да знаешъ, че никой нема право да са оплаква отъ единъ човѣкъ който си зема думата назадъ.

Г. Данденъ.

Толкозъ ти са прави думите, защото и при жена ми легналъ да го намеря, все да го удовлетворя защото си зель думата назадъ.